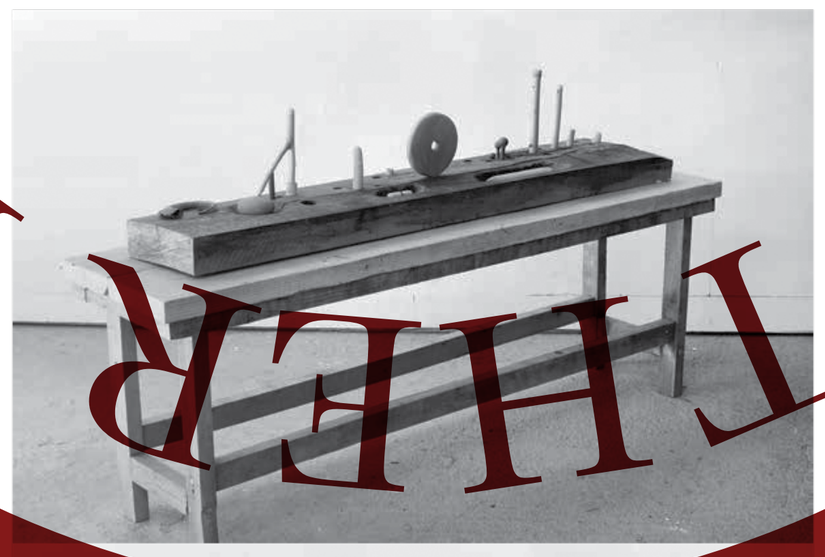

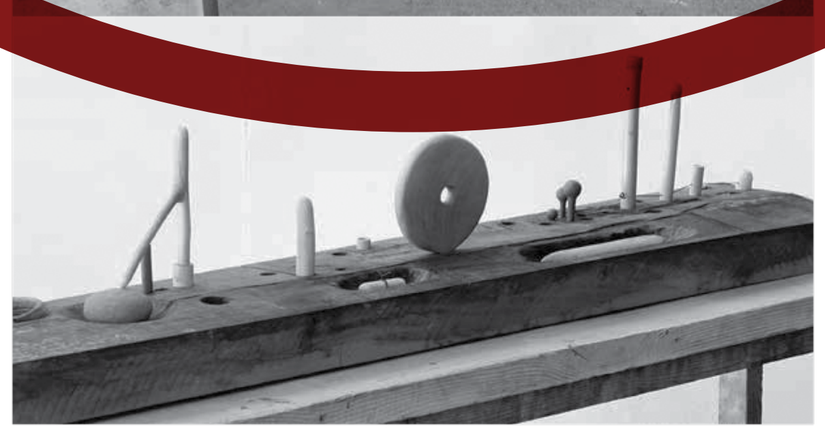

ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑ
ΜΗΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ

Ο στόχος του Δήμου Τρικκαίων είναι να στρέφουμε στο ποτάμι μας, τον Ληθαίο ποταμό, το βλέμμα και όχι την πλάτη μας. Θέλουμε να ενώνουμε τις ζωές μας με το ποτάμι, θέλουμε να ζούμε μαζί του.
Η έκθεση «Η Μεγάλη Θεά» αποτυπώνει και εκφράζει προσπάθειες που αφορούν στην ανάδειξη μιας νέας οπτικής της παρουσίασης έργων τέχνης. Στη φύση, τον κατ' εξοχήν χώρο έμπνευσης των καλλιτεχνών, βλέπουμε και αισθανόμαστε τις οπτικές των συμμετεχόντων δίπλα από το βασικότερο στοιχείο της ζωής, το νερό.

Η κοινή μας προσπάθεια και συνδιοργάνωση, η ανάδειξη της Τέχνης μέσω της φύσης, η κοινή επαφή της τεχνολογίας, της δημιουργίας και του νερού, αποδεικνύουν ότι μπορούμε να προβάλλουμε και να προωθούμε το νέο, το σημαντικό, το πρωτοπόρο στην Τέχνη.
«Η Μεγάλη Θεά» στα Τρίκαλα σηματοδοτεί τη νέα αρχή μετά τους δύσκολους μήνες που περάσαμε.

Δημήτρης Παπαστεργίου
Δήμαρχος Τρικκαίων, Πρόεδρος ΚΕΔΕ

Με χαρά υποδεχόμαστε σε έναν πολύ σημαντικό χώρο για τα Τρίκαλα, τον Ληθαίο ποταμό, μια πρωτοποριακή έκθεση. Για εμάς έχει σημασία το ότι, αποδίδοντας τον χώρο για την πραγματοποίηση της έκθεσης, ήμασταν σίγουροι ότι κάτι νέο θα μπορούσε να αναδειχθεί. Οι τρικαλινοί και οι τρικαλινές, έχοντας αγκαλιάσει μορφές τέχνης και με μακρά ιστορία σε όλα τα είδη της, βρίσκονται μπροστά σε μια έκθεση που δημιουργεί εικόνες, συνεγείρει αισθήσεις και απελευθερώνει τη σκέφη.

Καλωσορίζουμε τους καλλιτέχνες, στηρίζοντας τη διοργάνωση, δίνοντας βήμα στη νέα φάση της διοργάνωσης εκθέσεων, που ανοίγει «Η Μεγάλη Θεά».

Καλή επιτυχία!

Ευθυμία Λεβέντη
Αντιδήμαρχος Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού,
Δημοσίων Σχέσεων Δήμου Τρικκαίων

Η ομαδική έκθεση **Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑ** συγκεντρώνει σύγχρονους καλλιτέχνες, διαφορετικών γενεών, που ανταποκρίνονται πολυεπίπεδα στην διαμόρφωση και καταγραφή μέσω των έργων τους, την ταχεία οικολογική καταστροφή.

Η τραγωδία είναι άμεση, πραγματική, επική και ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια μας. Αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο, όμως έχουμε αδιαφορήσει.

Η έκθεση στοχεύει στην αναδιάρθρωση των σχέσεών μας με τη Γή – εκεί απ' όπου όλα ξεκίνησαν - και όλους τους κατοίκους της, τροφοδοτώντας τις συνεχώς μεταβαλλόμενες διασυνδέσεις μεταξύ ανθρώπων, ζώων, φυτών, και τεχνολογίας.

Τα έργα στις όχθες του ποταμού Ληθαίου, μας καθοδηγούν μέσα από σουρεαλιστικά τοπία, ευφυείς εικόνες, διορατικά σενάρια, οραματικά σχήματα και δημιουργούν μια αλλόκοσμη εμπειρία που μετρά την τρέχουσα σκοτεινή εποχή αβεβαιότητας, απώλειας και περιορισμού.

Σε μια στιγμή, στην οποία η βιωσιμότητα του πλανήτη διαρκώς διακυβεύεται λόγω της ανθρώπινης δραστηριότητας, η έκθεση πραγματεύεται τη συλλογική ανάγκη να επαναπροσδιορίσουμε τον ρόλο μας ως σύνολο, και να φανταστούμε έναν άλλο πλανήτη που θα είμαστε έτοιμοι να αγωνιστούμε γι αυτόν.

Σεπτέμβριος 2021
Τζέννυ Τσουμπρή (επιμελήτρια)

Ας μείνουμε μαζί.

Υ.Γ
Το Δέντρο

The cross-generational group show
MOTHER EARTH brings together contemporary artists to form a multilayered response to the fast unfolding eco-catastrophe.

The exhibition aims to reconfigure our relations to the earth and all its inhabitants, by nourishing the ever-changing interconnections between humans, animals, plants, and technologies.

The exhibited works on the riversides of Lithaios river, guide us through surreal landscapes, intellectual images, visionary scenarios and create an otherworldly experience that counters the current dark season of restriction, uncertainty, and loss.

At a moment, in which the planet's habitability is becoming increasingly compromised due to human activity, the exhibition addresses the collective necessity to redefine our role as part of a whole and to find new ways of living in the world by rethinking the boundaries of our species and welcoming another planet we'll be ready to fight for.

September 2021
Jenny Tsoumpri (curator)

Let's stay together

P.S
The tree

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΙΔΗΣ
GIORGOS AMARANTIDIS
(METEOR)

«ζγκουριά ως λίπασμα»

Εάν υποθέσουμε πως διανύουμε την περίοδο
της «σκουριάς» (που λέει κάποιος φίλος)
εν αντιθέσει των χρυσών εποχών του Περικλή
και άλλων του παρελθόντος (που λέει ο λόγος),
στην εποχή αυτή, που κήποι δεν γίνονται και
ούτε ποτίζονται, βασιλιάδες δεν υπάρχουν
ποια και οι καινούριοι θα είναι από νεόπτωχο
ή νεόπλουτο τσαρδί.

Το ζύλο είναι απ' το δέντρο, το δέντρο δεν
είναι απ' το ζύλο. Οι καινούριοι ιμιτασιόν
βασιλιάδες κουμανταδόροι λιμοκοντόροι
πιάνονται από τα μπετά και περιμένουν να
πετάζουν. Λένε για ενέργεια με αργία και
χωρίς εργασία, μα η οκνηρία μας σκοτώνει και
ακόμη όλα πωλούνται για χάρη της.

Το σκουλήκι είναι ο αδερφός μου,
ο ζενιτεμένος φιλάει τα χώματα της πατρίδας
του, το χώμα δεν είναι ούτε καθαρό ούτε
βρώμικο.

Το χώμα, το νερό, μας έπλασαν
και μας πλάθουν μαζί με τη Θεϊκή χάρη.

Κι αν η εποχή της «σκουριάς» βάλθηκε να μας
απελπίσει και να νοιώθουμε ανημποριά, θέλω
να μην ξεχνώ πως η ομορφιά υπάρχει παντού
και πως το απόγειο της σκουριάς είναι να δοθεί
στη γη για την ευγονιμότητά της.

Ο ήλιος λάμπει, από σήμερα ζυπνάω την αυγή
να τον υποδέχομαι και να τον λατρεύω.

Η κλιματική αλλαγή να μας ενεργοποιεί για
δράση, όχι να μας τρομοκρατεί.
Και το κρύο και η ζέστη η πολλή, δεν είναι
παραφύση η φύση ξέρει, εμείς δεν ξέρουμε.

Μη λυπάσαι, άδραξε χωρίς μηχανές από δω
και στο εξής, με τα χέρια, με τα πόδια για να
σαι λεύτερος.

«Zgouria gia lipasma»

Assuming that we live in the period of «rust» (as a friend says) in contrast to the golden age of Pericles, when gardens are neither created nor watered, where old kings exist no more and the new ones are newly poor or newly rich.

The new wannabe kings are struggling to catch their first flight. They proclaim power with holidays and without labour, but idleness is just as lethal.

And if the era of «rust» aims to make us despair and feel helpless, I aim to not forget that beauty is everywhere and that the pinnacle of rust is to be given back to the earth for fertility.

The sun is shining. Today on I wake up at dawn to welcome and worship him.

Climate change should activate us for action, not terrorize us. Extreme cold and heat happen but nature knows best. It's us who don't know.

Don't be sad. From now on grab with your hands, with your feet. Set yourself free.

giorgosamarantidis.com

ΘΩΜΑΣ ΓΑΛΑΤΟΣ
THOMAS GALATOS

«Q820P 145x295»

Κομμάτι από τον ουρανό του 2021.
Η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία του
Ήλιου, ανιχνεύσιμη από το ανθρώπινο μάτι,
φιλτράρεται από τα αέρια της ατμόσφαιρας
εκείνης της εποχής. Άζωτο 78%, οξυγόνο 21%,
αργό 0,9%, διοξείδιο του άνθρακα 0,04%,
άλλα αέρια 0,06%.

Αυτή ονομάστηκε μπλε. Προς διευκόλυνση
της συνεννόησης μεταξύ των μερών του
συνόλου. Χρησιμοποιείται και σήμερα για
να περιγράφει την ίδια ακτινοβολία. Αυτή
που έφτανε στο μάτι που κοιτούσε από την
επιφάνεια της γης, προς το διάστημα.
Αυτές οι τονικές διαβαθμίσεις του μπλε,
εντοπίζονταν στον ουρανό της γης όταν αυτή
ολοκλήρωνε μια περιστροφή γύρω από τον
άξονα της. Στην γραμμή του ορίζοντα.

Το ίδιο κομμάτι, χρησιμοποιήθηκε στην πρώτη
εικονική πραγματικότητα, η οποία δεν ήταν
εξ ολοκλήρου ψηφιακή. Παραχωρήθηκε προς
έκθεση για εκπαιδευτικούς λόγους μετά την
αντικατάσταση του, καθότι ελαττωματικό.
Σκοπός του ήταν να προσεγγίσει οπτικά την
εικόνα του ουρανού, πριν την κατά λάθος
γαιοπλασία που υπέστη ο μητρικός πλανήτης.

Q820P 145x295

A piece of 2021s sky. Sun's electromagnetic radiation recognised by the human eye, is being filtered by atmospheric gases of the time. Nitrogen 78%, oxygen 21%, argon 0.9%, carbon dioxide 0.04%, other gases 0.06%.

It was named blue. Aiming to ease communication between parts of the whole. The word is still used today to describe this radiation. The one that reaches the eye, looking from the earth's surface towards outer space. This tonal scale of blue, was found in earth's sky when she completed one full rotation around her axis. On the horizon line.

The same piece, was used in the first matrix, which was not entirely digital. It was granted to be exhibited for educational purposes, after its replacement due to defectiveness. Its original objective was to visually approach the image of the sky, before the accidental terraforming that mother planet underwent.

https://galatos.weebly.com

ΒΑΝΕΣΣΑ ΔΙΒΑΝΗ
VANESSA DIVANI

«Συνάντηση»

Το δέντρο. Σύμβολο ανεξάντλητο.
Μια αντανάκλαση του φυσικού τοπίου.
Αιώνιο καταφύγιο.
Το ζύλο. Ζωντανός οργανισμός που
απορροφά κραδασμούς κι ανάσες. Η κούνια.
Πολυπρισματική. Σύμβολο διαρκούς κίνησης,
αιώρησης. Εναλλαγή, ρευστότητα, ελευθερία.
Όπως το συναίσθημα.
Το θηλυκό αρχέτυπο.
Το τσιμέντο. Υλικό άκαμπτο, ανθεκτικό.
Αδιαπραγμάτευτο.
Μια αντανάκλαση του αστικού τοπίου.
Επιβαλλόμενη προστασία.
Μια σταθερή φόρμα έπειτα από μια ελάχιστη
ευκαιρία πλασίματος.
Το καλούπι των πρώτων λίγων ωρών.
Ο κύβος. Συμπαγής κι απόλυτος.
Όπως ο Λόγος.
Το αρσενικό αρχέτυπο.
Μια συνάντηση ακυρωτική εν προκειμένω.
Μια βύθιση. Ακινητοποίηση.
Μια μονοδιάστατη συνύπαρξη.

«Encounter»

The tree. An infinite symbol.
A reflection of the natural landscape.
An eternal refuge.
The wood. A living organism that absorbs vibrations and breaths. The swing.
Multifaceted. Symbol of constant movement, swinging. Alternation, fluidity, freedom.
Like feelings.
The female archetype.
The cement. Rigid, durable material.
Non-negotiable.
A reflection of the urban landscape. Imposed protection.
A solid form after a minimal chance of shaping.
The mold of the first few hours.
The cube. Compact and absolute.
Like Logos.
The male archetype.
A void encounter in this case. A sinking. A halt.
An one-dimensional coexistence.

https://www.linkedin.com/in/vanessa-divani

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΑΡΑΓΚΟΤΑΣ
DIMITRIS ZARAGKOTAS

Η δουλειά μου περιλαμβάνει εγκαταστάσεις με διάφορα υλικά, εικόνες και αντικείμενα που αντλώ απο το προσωπικό μου περιβάλλον.

Μέσα απο τις μεταξυ τους συνδέσεις και αντιπαραθέσεις δημιουργω ερωτήματα σχετικά με την επιθυμία, το φετίχ, την παγίδα και την καταστροφή.

Σε αυτήν την έκθεση χρησιμοποίησα πλαστικούς σωλήνες ποτίσματος διότι τους συναντώ αρκετές φορές πεταμένους σε χωράφια όταν τους αντικαθιστούν με αποτέλεσμα επιπλέον επιβάρυνσης του οικοσυστήματος με πλαστικό. Δημιουργω ένα νέο φυτό η δέντρο στο οποίο βλέπουμε μέσα από το πλαστικό να ζαναγεννιέται ένα φυσικό στοιχείο, ένα φόλλο, κάνοντας ένα σχόλιο ότι ακόμη και στην κατάσταση που βρισκόμαστε η φύση θα υπερισχύσει -δεν είναι αργά να αλλάζουμε νοοτροπία και να την σεβαστούμε ώστε να μείνει όπως την ξέρουμε.

My work includes installations with various materials, images and objects that I draw from my personal environment.

Through the connections and controversies between them I create questions about desire, fetish, trap and destruction.

For the MOTHER EARTH exhibition, I used plastic watering hoses which can be found thrown in fields when they are replaced. The result is an additional burden on the ecosystem with plastic. I am creating a new icon where we see through the plastic, a natural element being reborn. A new leaf. Making a comment, that even in the state we are in nature will prevail - it is not too late to change our mentality and respect it, so that it stays as we know it.

https://dimitriszaragkotas.blogspot.com

ΑΝΘΗ ΖΑΧΟΥ
ANTHI ZAHOU

Homo sapiens: «Σοφός άνθρωπος»
Αναπτυγμένη διανοητική ικανότητα – Πολιτισμός – Τέχνη – Γνώση – Έρευνα – Τεχνολογία – Συνείδηση – Σκέψη – Κοινωνία – Συνύπαρξη – Σεβασμός – Αξίες – Ευαισθησία

Σοφός άνθρωπος ;;;
Υπερεκμετάλλευση φυσικών πόρων – Υπερκατανάλωση τροφής – Αποφίλωση δασών – Ρύπανση υδάτων – Ατμοσφαιρική ρύπανση – Απόβλητα – Πλαστικό
Εξουσία – Πλούτος – Εκμετάλλευση – Εγωκεντρισμός – Αδιαφορία – Καταστροφή

Η φύση, το όλον, αιμορραγεί…

Homo sapiens: «The wise man»
Developed Mental Ability - Culture - Art - Knowledge - Research - Technology - Consciousness - Thought - Society - Coexistence - Respect - Values - Sensitivity

The wise man ???
Over-exploitation of natural resources - Over-consumption of food - Deforestation - Water pollution - Air pollution - Waste - Plastic Power - Wealth - Exploitation - Egocentrism - Indifference - Destruction

Nature, the whole, bleeds…

https://www.anthizahou.com

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΣΚΙΝΙΩΤΟΥ
VASSILIKI KOSKINIOTOU

«ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΗΣ ΕΥΑΣ»

Είναι οι απαγορευμένοι καρποί, η
απαγορευμένη γνώση, κάτι απάνθρωπο.
Είναι μια ευκαιρία να αναφερθώ μ' αυτά
στην ανάποδη τροχιά που ο κόσμος μας έχει
πάρει, μακριά απ' την αλήθεια, με πρακτικές
καταστροφής όπως η χωρίς όρια βεβήλωση
του φυσικού πλούτου αλλά και των έμβιων
όντων της... πρακτικές ανόσιες που οδηγούν
σε μια σύγχρονη ΕΞΟΡΙΑ χωρίς επιστροφή...

Όμως οι καρποί κάθε οντότητας είναι για μένα
ιεροί. Στα έργα μου εμφανίζονται άλλοτε ως
ωά και άλλοτε ως ρόδια: το ΡΟΔΙ, καρπός
της Ευγονίας και της επιστροφής, το ΑΥΓΟ,
σύμβολο της αναγέννησης και συμπερίληψης
του κόσμου, αποτελουν μαζί δύο ισχυρά
αρχέτυπα- αναφορές στη δυναμική του
σπόρου ως μια συμπύκνωση αναγέννησης και
εξέλιξης, ένα θέμα που επίσης επανέρχεται
στη δουλειά μου συχνά.

Ένα άλλο που με ενδιαφέρει πολύ είναι
η θηλυκότητα ως φύση και ως μέλλον .
[Καθώς η Εύα , η πρώτη γυναίκα- αρχέτυπο
του Θηλυκού στον δυτικό κόσμο, υπήρξε
συκοφαντημένη και αποκομμένη από κάθε
ιερότητα κ μεγαλείο- αντί να λατρεύεται κ να
γιορτάζεται ως η δημιουργός της νέας ζωής].

Τα έργα μου σε χαρτί σε αυτή την
εγκατάσταση, συνομιλούν με τα ποιήματα της
Ρέας Γαλανάκη, από την πρώτη της ποιητική
συλλογή « Οι Τρυφερές, Πλην Εύχαρις κ Τα
Ορυκτά» τ.2008 (εκδ.Καστανιώτη).

«EVA' S APPLES»

These are the forbidden fruits, the forbidden knowledge, sounding completely inhuman to me; a chance to speak about the mistaken way the modern world has taken excluding truth and allowing damaging practices such as the endless destroying of the environment, its flora and fauna included. A profane practice leading to a new Exile without any chance of return...

Thus, fruits, seeds and newborns of every entity are sacred. In my art they take usually the form of an egg or of a pomegranate, because they represent two strong archetypal symbols, very precious to me: the POMEGRANATE - the fruit of efgony and of return, the EGG, an ancient symbol of rebirth and renaissance. two beloved symbols as they both refer to the dynamics of the seed as a condensed potential of rebirth and evolution, often recurring in my art work as well.

Another one of course is feminity in its perspective on future. [the future belongs to her, because Eva -the very first female archetype of the western world- has been long too much extremely defamated and detached from any sacred holyneess and majesty, although she should be worshipped herself as the absolute beginning of the world, as the creator of New Life.]
For this installation work ' Eva's apples' - I once again run to my beloved woman writer Rea Galanaki and her first poems collection under the title «The Tenders, Nevertheless Gracious, and the Minerals «(Kastaniotis ed.2008).

http://www.koskiniotou.com

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΛΙΑΤΣΟΥ
GEORGIA BLIATSOU

Το μυθολογικό αρχέτυπο της μητέρας Θεάς που είναι συνυφασμένο με κάθε κομμάτι έκφρασης του ανθρώπινου πολιτισμού, εκφράζοντας την αγάπη, τη γονιμότητα, τον πόλεμο, τον θάνατο, την μαγεία, το γάμο, την συγγένεια ,την παρθενία, το πένθος είναι το ερέθισμα της σκέψης.

Η πληθώρα των ονομάτων της αρκεί για να καταλάβει κανείς την πολυμορφία που αντιπροσωπεύει η μητέρα Θεά.

Τα σύμβολα ,τα πουλιά, το κοχύλι, το ρόδι οι μυρτιές, ανεμώνες συμβολίζουν την φύση, την ελευθερία την ισορροπία - Περιβάλλον..
Η αυτοτέλεια του τοπίου απορρέει από την αυτοτέλεια του << νοηματικού χώρου >> που ο άνθρωπος άρχισε να διαμορφώνει από την στιγμή που ξεκίνησε την << ψυχολογική επανάσταση >> η οποία σηματοδοτεί την πορεία του προς την χειραφέτηση. Είναι ο χώρος των διανοητικών λειτουργιών του, των συναισθημάτων του, της φαντασίας του, της ικανότητας του να κατανοεί να αντιλαμβάνεται και να διατυπώνει έννοιες. Υπάρχει ακόμα και ένας < πνευματικός χώρος> στο τοπίο, όπου εδράζονται οι σχέσεις του ανθρώπου με το υπερβατικό, οι πολιτιστικές του επινοήσεις από τις αξίες ως την θρησκεία, από την τέχνη ως την φιλοσοφία και την επιστήμη.

The mythological archetype of the Mother Goddess that is intertwined with every piece of expression of human civilization, expressing love, fertility, war, death, magic, marriage, kinship, virginity, mourning is the stimulus of thought.

The multiplicity of her names is enough to understand the diversity that the mother Goddess represents.

The symbols, the birds, the shell, the pomegranate, the myrtles, the anemones symbolize nature, freedom, balance - environment .. The independence of the landscape derives from the independence of the «semantic space» that man began to form from moment when the «psychological revolution» began, which marks his path to emancipation. It is the space of his mental functions, of his emotions, of his imagination, of his ability to understand, to perceive and to formulate concepts. There is even a «spiritual space» in the landscape, where human relations with the transcendental are based, his cultural inventions from values to religion, from art to philosophy and science.

http://www.bliatsou.gr

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΡΕΝΤΑΣ
PANAGIOTIS BRENTAS

«Βουβός Πυκνωτής»

μήκος 175εκ, πλάτος 45 εκ, ύφος 100εκ, 2017.
Υλικά ζύλο, καλάμι, κεραμικό, οργανικά υλικά, σύρμα.

Αντιλαμβάνομαι τον Φυσικό Κόσμο ως μια αρχέτυπη γκαλερί, στην οποία η χλωρίδα και η πανίδα, είναι τα έργα τέχνης που έφαχνα εδώ και καιρό. Η κύρια έρευνά μου, αφορά το «κρυμμένο και άπιαστο» που βρίσκεται κωδικοποιημένο στη Φύση. Μέσω του έργου μου, εξερευνώ τα ίχνη εκείνα τα οποία μυστικά ενώνουν την ανθρώπινη ψυχή με τον μη ανθρώπινο κόσμο.

Ως καλλιτέχνης φάχνω για άμεσες εμπειρίες μέσα στη Φύση, για επαφές που μπορεί δυνητικά να προκαλέσουν την εμβάθυνση της εμπειρίας. Το μεγαλύτερο μέρος της πρακτικής μου, λαμβάνει χώρα σε εξωτερικούς χώρους στο φυσικό τοπίο και η δημιουργική διαδικασία είναι έντονη. Επισκέφτομαι βουνά, θάλασσες, λίμνες, ποτάμια και συναντώ ζώα, δέντρα, και έντομα.

Μεταφορικά θα μπορούσα να πώ ότι το έργο μου, είναι σαν ένα ρυθμικό χτύπημα πάνω σε μια ζύλινη πόλη, ένα σιωπηλό κάλεσμα ώστε τα μυστικά της Φύσης να μου αποκαλυφθούν, ένα κάλεσμα ώστε να μετουσιωθώ σε μια εμβαθυμένη οικολογική προσωπικότητα.

«Making Art with Nature»

I perceive the Natural World as an archetypical gallery, in which the flora and the fauna are the pieces of art I have been looking for. My main quest concerns the "hidden and elusive" in the natural environment, which is encoded into the phenomena. Through my practice I explore the traces which secretly connect the human psyche with the non-human world.

My intention is, through action, to cultivate the Ecological Self. In order to fulfill this aspiration, I look for direct experiences in Nature, for contacts which can potentially trigger the deepening of the experience. I consider this experience as an essential way of exploring Life.

The biggest part of my art practice, takes place outdoors in Nature, and the creative process is intensive and rich. I spend time with animals, trees, rivers, and mountains, and, as a result, I expand myself into the landscape.

Metaphorically, my work is a rhythmic knocking on a wooden door, a silent calling for the secrets of Nature to be revealed, and for a transformation to a new deeper ecological personality

www.panagiotisbrentas.com

ΜΑΙΡΗ ΡΟΥΣΙΩΤΗ
MARY ROUSSIOTI

«Nailon»

Το έργο είναι ένα σχόλιο ως προς την
επεκτατική και καταστροφική τάση
του ανθρώπινου είδους προς το φυσικό
περιβάλλον. Η είσοδος σε μια νέα
κατάσταση που το πλαστικό και τα σκουπίδια
υπερτερούν του φυσικού τοπίου και γίνονται
μια νέα πραγματικότητα. Η ανάδειξη της
αποζενωμένης σχέσης των συγχρονων
ανθρώπων από τη φύση.

Σύμφωνα με τον Thich Nhat Hahn (2008, 1-2), ο βηματισμός του ανθρώπου στη γη έχει ολέθριες συνέπειες για τα ζώα και τα φυτά. Παρόλα αυτά, ο άνθρωπος συνεχίζει να συμπεριφέρεται καθημερινά χωρίς να έχει συνείδηση της κατάστασης του πλανήτη.

This work is a commentary on the expansive and destructive tendency of the human species towards the natural environment. The gateway into a new world where plastic and garbage transcend the natural landscape and become a new reality. The emergence of the alienated relationship between modern people and nature.

According to Thich Nhat Hahn (2008, 1-2), human domination on earth has devastating consequences for animals and plants. Nevertheless, man continues to rule unaware of the state of the planet.

https://roussiotimaria.com

ΣΑΪΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
SAITIS THEODORE

«εικαστική εγκατάσταση από ζύλο»

Η περίπτωση της αειφόρου μελέτης εισάγεται διαμέσου της εξελικτικής σχέσης του βλαχόφωνουνομαδισμού και των κοινωνικών παραγώγων του σε πεδία συμβολικών και ηθογραφικών επιταγών της δημιουργικής ετερότητας. Στο ίχνος αυτό προσεγγίζεται η έννοια του όρου «bricolage» ως διαδικασία δυναμικής παραδοξότητας ενός ανορθόδοξου σχεδιαστικού προτύπου βασιζόμενου στα πλαίσια των «υπολειμμάτων» τοπικών παραγωγών.

Η επιμονή στη σημασία της ποιητικής του πειραματισμού έχει από την παρούσα σκοπιά ιδιαίτερη αξία, διότι αποζητά και προωθεί τη χειραφέτηση από τους καταναγκασμούς της κοινωνικής κατασκευής, αποδεσμεύοντας ποιητικές δυνατότητες του σχεδιαστικού προτύπου. Οι σύγχρονοι δημιουργοί καλούνται να δραπετεύσουν εν μέρει από προκατασκευασμένους κοινωνικούς ρόλους, πολιτιστικέςπροκαταλήψεις και ροπές της κοινωνικής προσαρμογής.

"art woodinstallation"

This key study of sustainability is introduced through the evolutionary relationship of Vlach-speaking nomadism and its social derivatives, which can be found at the fields of symbolic and ethnographic imperatives of diversified creativity.

The term "bricolage" is approached as the process of a dynamic paradoxicality developed through an unorthodox model based on the "remnants" of local producers. In our attempt to define «bricolage» we are confronted by basic concepts that compose the term and start investigating it as a design tool. Examples of the concepts found are abstraction, autonomy, instinct and truth.

The importance of this poetic experimentation from the aforementioned perspective is of special value, because it seeks and promotes the emancipation from any kind of copulsions to the social construction while releasing a series of potential possibilities that the design model has. Contemporary creators are called to partly escape from preconceived social roles, cultural prejudices and predefined socialadaptation.

https://www.facebook.com/photo/?fbid=10218453977764958&set=a.3453456859383

ΡΑΝΙΑ ΣΧΟΡΕΤΣΑΝΙΤΗ
RANIA SCHORETSANITI

Οι κινούμενες εικόνες σε βίντεο δημιουργούν την εντύπωση των αστραπών και κεραυνών στά υδάτινα στοιχεία της γης και το πώς η ροή των κυμάτων λειτουργεί ως εμπόδιο. Αυτές οι δύο διαστάσεις της χειρονομίας (έκφραση συναισθημάτων και εικονογραφική πρακτική) διερευνώνται στο έργο μου τόσο σε εικόνες τοποθετημένες σε δισδιάστατη μορφή σε ζωφόρους, όσο και σε ανάγλυφες εικονογραφικές δομές.

Η κίνηση μιας χειρονομίας μιμείται τη μορφή μιας προσευχής, μιας παράκλησης και πως μπορεί αυτή να ερμηνευτεί σε μια αφηρημένη μορφή τέχνης.

Ο χώρος, ο χρόνος, η αφήγηση, τα κατακόρυφα, τα οριζόντια, είναι όλα στοιχεία πουσυμβάλλουνστην αφήγηση. Μια αφήγηση πουσκοπεύει να σηματοδοτήσει και να καταγράφειστοέργομουτο ανθρώπινο αποτύπωμα στην καταστροφήτου περιβάλλοντος. Και ενδεχομένωςτοντρόπο να τοξεπεράσουμε ….

The animated video creates the impression of lightning and thunderbolts in the water elements of the earth and how the flow of the waves acts as an obstacle. These two dimensions of gesture (expression of emotions and iconographic practice) are explored in my work both in images placed in the two-dimensional form in friezes and in embossed iconographic structures.

The movement of a gesture mimics the form of a prayer, a supplication, and how it can be interpreted in an abstract art form.

Space, time, narrative, vertical, horizontal, are all elements that contribute to the narrative. A narrative that intends to mention and record in my work human destructive intervention on nature. And possibly the way to overcome it ....

https://www.rania-schoretsaniti.com

Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑ
MOTHER EARTH

Διοργάνωση : Δήμος Τρικκαίων
Ιδέα-Παραγωγή : Tidal flow art
Δημιουργικό εντύπου : meteoros.gr
Χορηγός Μεταφορών : Λιόλιος - Χάμος Κ. Ε.Π.Ε